

מוקדש לע"ב הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע
צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן	150	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	201511
ושושנה נעמי הי"ו	153	20:17	20:21	20:14	19:11	19:19	19:02	ב ה עלותך

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

בתחילת הפרשה אנו נפגשים בציווי ה' לאהרן להדליק את המנורה במשכן. רש"י מסביר שכשראה אהרון את קורבנות הנשיאים(סוף הפרשה הקודמת) חלשה דעתו שהוא ושבטו לא זכו לכך,ולכן ניחם אותו ה' שהוא זכה לדבר גדול יותר להדלקת המנורה. הרב יורם אברג'ל זצ"ל היה רגיל להביא את דברי הרמב"ן על כך שלכאורה לא מובן למה ניחם אותו ה' בכך ולא בהקטרת הקטורת בוקר וערב,בכל הקורבנות שהוא מקריב ומעל הכל ביום הכיפורים שהוא היחיד שנכנס לקודש הקודשים? שאלה נוספת היא על אהרון למה חלשה דעתו, הרי הקריב באותם ימים של חנוכת המשכן יותר קורבנות מהנשיאים?אלא שניחמו הקב"ה בהדלקת המנורה בזמן בית שני ע"י החשמונאים וכך מובא גם במדרש תנחומא שניחם אותו ה' בשתי מצוות שישארו לדורי דורות ושהם הגיעו מהכהנים:הדלקת החנוכיה וברכת כהנים. נר ה' נשמת אדם" שנזכה להדליק את האש שבנשמתנו שתוקד עד ביאת המשיח במהרה" אמן. אוהב אתכם.שבת שלום

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <u>ייז סיון:</u> ד וַתַּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֵשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשָׁבְעַה עֲשֵׂר יוֹם לַחֹדֵשׁ עַל הַרֵי אֵרַרַט:

(סדר עולם פרק ד)

כ״א סיון: לה מִקְבָרוֹת הַתַּאֲוָה נַסְעוּ הָעָם חֶצֵרוֹת וַיִּהְיוּ בַּחֲצֵרוֹת:

(סדר עולם פרק ח, ימות עולם סק"ה)

יז וַיִּסְעוּ מִקְבָרֹת הַתַּאֲוָה וַיַּחֵנוּ בַּחֶצֵרֹת:

(במדבר לגייז)

ַכ״ב סּיוּך: א וַתְּדַבֵּר מִרְיַם וְאַהֲרֹן בְּמֹשֶׁה עַל אֹדוֹת הָאִשָּׁה הַכֻּשִּׁית אֲשֶׁר לָקָח כִּי אִשָּׁה כֻשִּׁית לָקָח: ב וַיֹּאמְרוּ הֲרֵק אַךְ בְּמֹשֶה דִּבֶּר יְהוָה הֶלֹא גַּם בַּנוּ דְבֵּר וַיִּשְׁמַע יְהוַה: ג וְהָאִישׁ מֹשֶה כתיב ענו עָנַיו מְאֹד מִכֹּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: ד וַיֹּאמֶר יְהוַה פִּתְאֹם אֶל מֹשֶה וְאֶל אַהַרֹן וְאֶל מִרְיָם צאו שַלַשְתָּכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֶד וַיִּצָאוּ שָלַשְתַּם: ה וַיֵּכֶד יִהוַה בְּעַמוּד עַנַן וַיִּעָמד פֶּתַח הַאֹהֶל וַיִּקְרַא אַהֶרֹן וּמִרְיָם וַיִּצְאוּ שְׁנֵיהֶם: ו וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ נַא דְבַרָי אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדַּע בַּחַלוֹם אַדַבָּר בּוֹ: ז לא כֵן עַבִּדִּי משָה בִּכַל בֵּיתִי נֵאֶמַן הוּא: ח פָּה אֶל פָּה אַדַבַּר בּוֹ וּמַרְאֵה וְלֹא ָבְחִידֹת וּתְמֶנַת יְהוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְמֹשֶׁה: ט וַיַּחַר אַף יִהוַה בַּם וַיַּלַךְ: י וְהֶעָנַן סַר מֶעַל הָאֹהֶל וְהָנֵּה מִרְיָם מְצֹרַעַת כַּשָּׁלֶג וַיָּפֶן אূהָרֹן אֶל מִרְיָם וְהָנֵּה מְצֹרָעַת: יא וַיֹּאמֶר אַהֶּרֹן אֶל מֹשֶה בִּי אֲדֹנִי אַל נָא תָשֶׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ: יב אַל נָא תָהִי כַּמֵּת אֲשֶׁר בָּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ וַיַּאָכֶל חָצִי בְשַּׂרוֹ: יג וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוַה לֵאמֹר אֶל נַא רְפַא נַא לָהּ: יד וַיּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶה וְאָבִיהָ יָרֹק יָרַק בְּפַנֶיהָ הֲלֹא תִכַּלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים מָחוּץ לַמַּחֶנֶה וְאַחַר תֵּאָסֶף: טו וַתִּסָגֵר מִרְיָם מָחוּץ לַמַּחֶנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעָם לֹא נַסַע עַד הֵאַסֵף מִרְיַם:

(סדר עולם פרק ח, ימות עולם סק"ה)

(במדבר יב,א-טו

(בראשית ח,ד)

(במדבר יא,לה)

ָח הָשָּמֶר בְּנֶגֵע הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׁוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּ אֶתְכֶם הַכֹּהָנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם תִּשְׁמְרוּ ַלַעֲשׂוֹת: ט זַכוֹר אֵת אֲשֶׁר עַשָּׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךֵ לְמִרְיָם בַּדֶּכֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם:

(כנ"ל)]

ענייני הזוהר – מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, אלו הם בעלי קבלה. אלו הם המשתדלים בזוהר הזה הנקרא ספר הזוהר שהוא כתיבת נח, שמתקבצים בה שניים מעיר ושבע ממלכות שבהם מתקיים, "כל הבן היילוד היאורה תשליכוהו". וזה הוא האור של ספר הזוהר הזה.

ספר הזוהר, פרשת בהעלותך, אות פח.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, בהעלותך, דפו"י דף קמ"ח ע"ב.

א) וידבר וגו' בהעלותך את הנרות וגו': ר' יהודה פתח, והוא כחתן יוצא מחופתו וגו׳. אשרי חלקם של ישראל שהקב״ה רצה בהם. ונתן להם תורת אמת. עץ החיים. שבו יורש האדם חיים לעולם הזה וחיים לעולם הבא. שכל מי שמשתדל בתורה ואוחז בה יש לו חיים. וכל מי שעוזב דברי תורה, ונפרד מן התורה, הוא כאלו נפרד מן החיים, משום שהיא חיים וכל דבריה חיים. ז"ש כי חיים הם וגו'. וכתוב, רפאות תהי לשריך וגו'.

ב) ת"ח אילנא דחיי וכו': בוא וראה, צץ החיים שהוא ז"א, אחוז ממעלה למטה. ושמש הזה, שהוא ז״א, המאיר לכל, האור שלו מתחיל מראש, שהוא חב"ד, ומתפשט בגוף האילן שהוא ת״ת, בדרך ישר. ב׳ צדדים אחוזים בו אחד לצפון, ואחד לדרום, אחד ימין, שהוא חסד, ואחד הוא שמאל, שהוא גבורה. בשעה שהשמש מאיר מהגוף ההוא של האילן, כמו שלמדנו, הוא מתקיף לזרוע ימין תחילה שהוא חסד, ומאיר בתוקפו. ומתוקפו של הימין מאיר השמאל שהיא גבורה, ונכלל באורו.

- ג) והוא כחתן יוצא מחופתו: שואל, מי היא חופתו. ומשיב, זו היא עטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו. שהם המוחין חב״ד שמקבל מאמו, שהיא בינה. **יוצא מחופתו,** זה הוא הראש של כל האור, דהיינו חב"ד. (כנ"ל תרומה אות קכ"ו) כמו שאתה אומר בהכתוב שלאחריו מקצה השמים מוצאו. שזה הוא תחילת הכל שנקרא קצה השמים, דהיינו בינה שממנה יוצא ומתחיל ז"א הנקרא שמים. ואז יוצא כחתן ממש כשיוצא לפגוש כלתו אהבת נפשו, ופורש זרועותיו, שהם חסד וגבורה, ומקבלה.
- ד) כהאי גוונא והוא וכו': כעין זה, והוא כחתן יוצא מחופתו, השמש שהוא ז"א, הולך ומתפשט למערב, שהוא המזכות. כיון שהמערב מתקרב, מתעורר כנגדה תחילה צד צפון, שהוא גבורה, וקרב למערב, ומזדווג עמה במקומה, כמו שלמדנו, כי תחילת זווג ז"א הוא בשמאל שהוא גבורה, (כנ"ל ב"ב דף קל"ו ד"ה פנימיות) שה"ס פיוסא ונטילת רשות. שכתוב, שמאלו תחת לראשי. ולאחר כך צד דרום שהוא ימין דהיינו חסד, שכתוב וימינו תחבקני. אז ישיש כגבור לרוץ ארח, להאיר הלבנה מקו האמצעי, שהוא יסוד, והעמידוהו. בוא וראה בהעלותך את הנרות, אלו הם נרות העליונים, שהם ספירות המלכות, שכולם מאירים יחד מן השמש. שהוא ז"א.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "נבות היזרעאלי" (מלכים-א' פרקים כא-כב,נא) מקבילה ל-בהעלותך על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. במקום שלקקו הכלבים את מה יכקו הככבים את דבור

"ואמר כאכיהו "ודברת אכיו

ה. מה אמר ה' לאוזאב

הגני מביא רעה עכייך

א כיד היככו שכ כיי היה כרם כגבות היורשאכיי

ב. כי הוא קרוב אצל מה עכל כן תנה כי את כרמך

פתרונות לגליון הקודם:

ג. מה ביקש כלשות מהכרם, אוזאב ו. מה עשיתי אוזו אם גבות יעביר אותו אכיוו

אכיהו, בעכל, גשם, דממה דקה, התקדרו עבים ורווז, ואין קוכ ואין ענה

or.david.way@gmail.com לתגובות, הקדשות והערות:

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן לנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, וגבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת הע👫 משע.zwerdling@gmail.com בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: